

народъ разбралъ значеніе-то на това Божественно чудо, и туку-щомъ испълъ на Господа тѣзи донесенѣ отъ момче-то пѣснь, прѣ-станѣло и землетрясеніе-то. А отъ тогава вече зѣли да пѣють въ Червкѣ при Богослуженіе-то и тѣзи пѣсень, коѣ-то нарѣкли Ангелскѣ *).

3) Прѣзь нейно-то пѣяніе, Священникъ-тъ ся моли тайно на Господа, да ѣ приеме отъ насъ, като, кога Му ся пѣе отъ самы-ты Ангелы, и да прати намъ, певачы-ты ѣ, благодать, за да ни освѣти душѣ-тѣ и тѣло-то. Подиръ тѣзи молитвѣ той отива на горне-то мѣсто задъ прѣстола, за да означи съ това, че кога-то Исусъ-Христосъ проповѣдувалъ на земѣ-тѣ, былъ въ сѣще-то врѣ-мя по Божество-то Си и на Небе-то, и като ся спрѣ тамъ, извы-ква: **Конлиенѣ; Мирѣ всѣмѣ. Прѣмѣдростѣ! Конлиенѣ!** Съ тыя думы той като да ни дума тѣй: Сега ще хване да ся чете Апостоль-тъ, заради това стойте съ благоговѣніе, слушайте съ внима-ніе, имайте миръ съ сякого, и недѣйте ся захласва въ ника-квы другы мысли работы отъ странѣ; внимавайте сичко, кое-то ще ся чете тѣй, като че слушате самы-ты Апостолы, да ви проповѣдватъ спасително-то слово по повелѣніе-то на Исуса-Христа. Подиръ това ся чете Апостоль-тъ, и тогава Диаконъ-тъ кади ол-таря, храма и народа, показващецъ съ това благодать-тѣ, коя-то е испълнила свѣта чрѣзь проповѣдъ-тѣ на Апостолы-ты. Слѣдъ прочитаніе-то на Апостола ся чете и Евангеліе-то, прѣди кое-то Священникъ-тъ дума пакъ: **Прѣмѣдростѣ, прости, ѣслишимѣ Свѣтаго Евангеліѣ. Мирѣ всѣмѣ!** И това негово провикваніе има сѣще-то онова значеніе, кое-то имаше провикваніе-то му прѣ-ди да ся чете Апостоль-тъ: Съ него той ни напомня за Божест-веннѣ-тѣ Прѣмѣдростѣ, коя-то е въ Евангеліе-то, и ны каны да ѣ слушамы съ благоговѣйно вниманіе. Нѣ за да ни принесе пол-ѣ на души-ты Евангелско-то четеніе, Священникъ-тъ по-напрѣдъ ся моли и иска отъ Бога да ни отвори умственны-ты очи, за да Му познаемъ ученіе-то, — още да всади въ сѣрдца-та ни страхъ и благоговѣніе камъ-то Св. Божій законъ, та като отхвърлимъ плѣт-скы-ты си желанія, да мыслимъ и вършимъ само онова, кое-то е благоугодно на Господа. Подиръ това, съ думы-ты: **Слава Тѣбѣ Господи, слава Тѣбѣ!** ся въздава благодареніе на Господа, за дѣто ны е сподобилъ, да слушамы Св. Евангеліе, та че тогава ся

*) Начер. Черк. Ист. отъ Библ. рв. до XVIII вѣкъ, отд. 1. стр. 264 и 284.